Oy›imarkargongdin – IV

J.P.Heinesen
Rithøvundur

Nøkur sitat
Fyrst frá einum forfardum, ungum dreingi júst komin úr Danmark: "Veitst tú, hvat danskarar kalla›u meg? Teir kalla›u meg 'en nasserøv'".

Jørgen Landt skrivar í 1800: "Tapperhed troer jeg just ikke at kunne rose dem for." (Dem, altso føringum).

Fjøruti ár seinni skrivar amtma›urin Pløyen: "Teir eru (føringar altso) tjóvskir og frekir biddarar."

Ræddiskítar, tjóvsvætti og biddarar, enntá frekir! Er hetta ein partur av teirri útger›, vit hava arva› frá okkara forfedrum?

Tacitus skrivar fyri umlei› 2000 árum sí›ani: "Vælger›ir koma einans væl vi›, um vit eru solei›is fyri, at vit kunnu gera okkurt aftur fyri tær."

Vit taka eisini nøkur sitat um sambandi›.

William Heinesen: "Sambandspartiet er næsten fuldstændig uden moral."

Advokaturin Halgir W. Poulsen: "Vit lata danir gera ta› skitna arbei›i› fyri okkum."

J.P.H.: "Eini rættindi uttan skyldur eru eingi rættindi, ta› er ein olmussa." Sambandsmura?: "Gongur ta› ikki, so gongur ta› kortini. Vit hava jú altí› Danmark sum trygdarnet"

Mó›ir Teresa: "Vit kunnu ikki liva uttan stoltleika. Hava vit ongan stoltleika, so fánar menniskja› í okkum burtur, og eftir ver›ur bert ein hamur."

Platon: "Lati› tey fáa valdi›, sum ikki vilja hava ta›"

Jørgen-Frantz Jacobsen: "Sambandspartiet er kulturelt ganske impotent." Ta› "demoraliserer folket."

Jørgen-Frantz skrivar í somu grein: "Det må beklages, at sambandspartiet i sin forskrækkelse over udviklingen blev så reaktionært, at det gik hen og kuede selve fremskridtets ånd. Sambandspartiets førere forstod ikke, hvad der foregik. De troede, at den nationale bevægelse var fjenden, der ville føre øerne ud i uholdbare tilstande. De fattede ikke, at netop denne bevægelse var den eneste faktor, der havde mulighederne for at formidle og bearbejde udviklingen og modne folket til en ny tid. De troede, at den danske stat kunnu gøre fremskridtet for færingerne, og at disse, uden at forstyrres af åndelige komplikationer og uden at betale noget, kunne nyde dets frugter. De var ikke klar over, at det fremskridt, som et folk ikke selv deltager i med hele sin sjæl og med alle sine øko-nomiske ressourcer, slet ikke er et fremskridt, men tværtimod en udvikling, der distancerer og demoraliserer folket."

Tá kundi ein studentur seta sjálvan statsministaran skák mát. Hvussu vi› tí í dag? Ta› er líkt til, at teir hjálpa honum í hansara arroganta og demoraliserandi strí›i vi› Føroyar.

Tann ævigi taparin
Søga sambandsins er í grundini ein sorgarsøga, ein ósigurssøga. Flokkurin kann vinna í atkvø›um og kortini tapa. Í øllum t‡›andi málum hevur hann noy›st at hopa undan og geva seg yvir. Hann tapti í málspurninginum. (Ja, hevur hann nú ta›? Og munnu tey fegnast?). Hann tapti í flaggspurninginum, hann vildi einki føriskt útvarp hava, ta› var bara at fáa danska statin at økja um sendaran í Kalundborg, so sluppu vit enntá frá at betala naka›, og ta› er ikki at forakta, munnu tey hava hildi›. Osfr, osfr, og hann kemur eisini at tapa í fullveldismálinum, tí at fullveldi› er dømt til at vinna, ta› kann ikki steggast.

Men hví bara leggjast á henda ólukkuliga flokk, hví ikki taka hin sambandsflokkin vi›. Veruleikin er jú tann, at í javna›arflokkinum finnast fólk, sum eru meira fanatisk sambandssinna›, enn hvat tey eru í hasum ólukkuliga flokkinum. Tú hevur stundum eina kenslu av, at oddama›urin hjá teimum ikki meinar ta›, hann sigur, at hann fær ikki sagt ta›, sum hann meinar, fyri øllum líkunum, - sum tey plaga at taka til -hann hevur í lastini. Hann noy›ist at ansa sær og vera varin yvir fyri sínum egnu.

Og tú dugir ikki at fata, hví ma›urin er so arrogantur, hví hann ikki tosar vi› okkum, men ni›ur til okkara. Hví tekur hann okkum ikki fyri fult? Heldur hann okkum vera smábørn? Hermir hann kanska eftir statsministaranum? Og heldur hann ta› kanska vera fínt?

Romantikkur
Or›adráttir um hesi mál hava altí› veri› og halda vist ongantí› uppat. Fyri nøkrum árum sí›ani var ta› eitt javna›arfólk sum eftir øllum at døma hev›i sett sær fyri at skera ígjøgnum og seta tingini upp á pláss og deklamera›i, at allur hesin sjálvst‡rispolitikkurin var einki anna› enn romantiskur skaldskap-ur.

Fullkomiliga misskilt. Totalt. Ta› er beint tvørturímóti. Ta› sn‡r seg so sanniliga ikki um romantikk men um tann beiska veruleika, og her koma vit júst til ta›, i› bendir á, at sambandsfólk skilja ikki, hvat ta› í roynd og veru sn‡r seg um, hvat tann veruligi kjarnin er, ta› er, sum tora tey ikki at nærkast honum, men mala uttan um.

Og hvør er so tann beiski veruleikin. Hann er tann, at vit mugu og skulu gerast sjálvbjargin. Vit skulu og mugu klára okkara egna húsarhald. Har er einki tvíb‡ti. Vit vilja undir ongum umstø›um vera "útskotspakk og nassirumpur", ikki talingur um, ikki upp á vilkor. Vit mugu og skulu kasta hesa veraldarskommina av okkum. Vit eru í túsundatali, í tíggju túsunda tali sum ikki vilja finna okkum í hesi veraldarskomm.

Tey alboga seg inn í tingi› og upp á tingsins rø›arapall. Til hvat? Fyri at hoyra seg sjálvan? Ongantí› koma tey inn á ta›, sum er mest átrokandi, inn á sjálvan kjarnan í okkara politiska lívi, ta›, sum alt átti at snara› seg um, nevniliga, hvussu skulu vit gerast sjálvbjargin, hvussu skulu vit klára okkara egna húsarhald? Hvat skulu vit gera?

Tú hevur eina kenslu av, at tey arbei›a øvugt, at tey arbei›a fyri, at vit ikki skulu klára okkum sjálv, ta› skal vera so d‡rt at liva her, at vit ongantí› skulu fáa rá› til at liva stolt og skammleys. Í sta›in fyri at leggja alla politiska orku í, at vit skulu gerast sjálvbjargin, royna tey at leggja fótonglar fyri og gera teimum fortre›, i› royna ta›. Er ta› virkiliga ta›, tey hava alboga seg inn í tingi› til? So hev›i veri› best at tey bara sluppu sær heim til hús at gera okkurt til nyttu.

Útskotspakk
Vit vóru ein túr í Írlandi nú í summar, eitt deiligt land, landslagi› minnir nógv um ta› føriska. Vit vóru eisini "in Dublins fair city, where the girls are so pretty", og kunnu ásanna, at ta› eru genturnar í roynd og veru. Vit hittu ungan írlending sum visti eitt sindur um Føroyar og sum skilti danskt rættiliga væl, og hann var mestsum líka skelka›ur sum hasin ungi drongurin, i› hev›i fingi› at vita, at hann var ein nassirumpa. Hesin írlendingurin hev›i veri› saman vi› nøkrum donskum ungdómum og skilti, hvat teir søgdu og teirra útleggingar.

Og hvat søgdu teir so. Teir vóru ógviliga avgjørdir og søgdu bart út, eisini á enskum, so øll skuldu skilja ta›, at Føroyar og føringar vóru "bærmen", berman, útskotspakki› í danska ríkinum og áttu at ver›i› blaka›ir út og ta› í stundini.

Ta› er líti› at ivast í, at hetta er vanliga hugsan millum danskan ungdóm, og hvat sigur føriskur ungdómur til ta›. Eg haldi meg hoyra sambandsungdómin argur á málinum beinanvegin siga: Ja, hatta er úrsliti› av tykkara sjálvst‡rispolitikki, súpi› nú tykara egnu rotnu súpan.

Ta› eru fólk, sum halda seg ongantí› gera naka› skeivt. Tey eru tey æviga óseku og meinaleysu. Ta› er altí› hini, sum hava skyldina. Men hvat skal man siga um ein flokk, sum er "fuldstændig uden moral", sum "demoraliserer folket". Hetta var ikki sagt av hvørjum sum helst, men av okkara bjartastu heilum.

Jørgen-Frantz skriva›i: ". . . forhåbentlig har de (sambandsflokkarnir) af fortiden lært så meget, at de indser, at staten nok kan hjælpe, men at selve fremskridtet kun kan vindes ved en indre regeneration, en kraftastrengelse fra færingernes side."

Og aftur til bo›skapin frá Jørgen-Frantz: "De (sambandsflokkarnir) var ikke klar over, at det fremskridt, som et folk ikke selv deltager i med hele sin sjæl og med alle sine økonomiske ressourcer, slet ikke er et fremskridt, men tværtimod en udvikling, der distancerer og demoraliserer folket."

Og Jørgen-Frantz heldur fram: "Med deres (javna›arfloksins) store stemmetal og deres politiske tilknytning til regeringen, har de en indflydelse som intet andet færøsk parti. De vil kunne fristes til at gøre sambandspartiets fejl om igen. Med statskassens velvillige hjælp vil de kunne vinde tilhængere på det program, at Danmark nok kan sørge for fremskridtet på Færøerne. Men forhåbentlig har de af fortiden lært så meget, at de indser, at staten nok kan hjælpe, men at selve fremskridtet kun kan vindes ved en indre regeneration, en kraftanstrengelse fra færingernes side."

Onkur vil kanska siga: Jamen hatta var› skriva› fyri 70 árum sí›ani. Vit svara: Innan fyri hatta umrá›i› er líti› og einki hent. Har er stø›an so at siga status quo.

Høvdu danskir og føriskir politikarar lurta› betur eftir slíkum bo›skapum sum frá Jørgen-Frantz, hev›i mangt sæ› ø›rvísi út her á landi.

Kompleksir
Hvat er ta› fyri bo›skapir, vit hoyra úr Danmark í dag? Ta› eru serliga tveir persónar, i› hava gjørt vart vi› seg, og eg haldi meg ikki hava sæ› ljótari skriving, har eyknevni og ørligir pástandir perla ra› á ra› sum frá hysteriskum smádreingjum, - serliga tann eini persónurin er herviligur, ta› er sum esjar skriving hansara av kompleksum av ymsum handa slag. Gud veit, at minnir hann ikki so líti› um tann goyggjandi Goebbels. Er eingin í javna›arflokkinum, sum kann tala at hesum hysteriska fussarí›i. Hvør hevur gjørt hesum ólukkud‡rinum fortre›? Hvussu kann nakar øsa seg so upp um, at føringar ikki undir nøkrum umstø›um vilja vera "nasserøve", men klára sítt egna húsarhald, hvat ilt er í tí?

Har er eingin bo›skapur, als ikki tann strálandi stílurin ella ta› glógvandi skarpa viti›, ta› formati› og talenti›, sum ráddi tá fyri 70 árum sí›ani, men bert vanligt, sera illa or›a› grenj, ja, ein arketypisk ø›i, naka›, sum mest minnir um sjúkligt hatur til tann eina mannin, til Høgna Hoydal og til allar teir føringar sum fram um alt vilja klára sítt egna húsarhald og ikki vera "nasserøve." Ta› er, sum missir hann - ella bá›ir tveir - tamarhaldi› á sær sjálvum bara hann sær navni› Hoydal. Og hvussu ber ta› til, at Óli P. sær út til at missa sítt stóra talent og síggja reytt, hvørja fer› hann fer í holt vi› henda persónin? Hvat er ta›, sum liggur aftanfyri? Og hví hetta mannminkandi og skammiliga Hoydalskompleksi›?

Skaparkreftir
Og hvør er so hesin Hoydal? Er hann eitt sovor›i› beist og ein sovor›i›n svínhundur, sum hann ver›ur gjørdur til? Nei, als ikki, hann er ein skilama›ur, altí› hampiligur í or› og tal. Vit taka fult undir vi› honum í strí›i hansara fyri at sleppa okkum út úr veraldarskommini.

Hoydalsfamiljan er ein skapandi familja. Hon hevur skapa› stór vir›i í føriskum mentunarlívi. Og

ta› er kanska her hundurin liggur begrivin. Kanska stavar handa ljóta, næstan perversa skrivingin, henda hjálparleysa ø›in frá eini vesæligari øvund, tí hvat hava hesir bá›ir skribentarnir skapa›. Hvar er teirra skaparkraft? Teirra vellandi skapargle›i? Ta› er møguligt, at teir hava skapa› okkurt og sí›an krógva› ta› í onkrari skuffu. Men hví koma teir so ikki fram vi› tí? Mystiskt.

Annar teirra sigur í vi›talu í donskum bla›, at ta› eru í grundini sambandsfólk, sum eru tey bestu skaldini her á landi. Hvat er ta› ikki krúpandi feikt at brei›a slíkt út ímillum danskarar. Er ta› ikki at stinga sín egna bró›ur í baki›? Ta› vóru menn, i› yrktu fø›ilandssangir fyri umlei› 100 árum sí›ani, men í somu løtu, teir fóru yvir í sambandi›, tagna›u teir, og ta› hevur ikki láti› í teimum sí›ani.

Tey plaga at reypa sær av He›ini Brú og Martini Joensen, men He›in og Martin vóru ikki sambandsmenn, teir vóru sjálvst‡rismenn um ein háls, og um farast skal eftir eftirkomarunum, so vóru teir meira tjó›veldismenn enn javna›armenn. Eina fer› afturat: hvat er ta› ikki krúpandi feikt at bíta sín egna bró›ur í baki›. At dríta í egi› rei›ur.

Framúr journalistikkur
Ta›, sum hevur veri› skapa› í føriskum mentunarlívi›, er og ver›ur yvirhøvur skapa› av sjálvst‡risfólki. Ta› hevur eydnast hesum fólkum, sum oftast fyri onga løn, men vi› at ofra bæ›i tí›, pengar og kreftir, at skapa so stór mentunarlig vir›i innan fyri allar greinir, at ta› er næstan ikki til at fata. Og so fáa tey bert svartasalt í reyvina afturfyri frá hesum bá›um persónunumm. Skammleyst! Ónt! Fult av sjúkligari øvund.

Hesir bá›ir skribentarnir fáa óføra hjálp frá donskum bla›monnum. Ein fann upp á tiltaki›: SPAR I SKAT - SKYD EN FÆRING. Ein annar skriva›i solei›is: "Jeg fik grundlagt mit enøjede had til færingerne som 13-årig, og det har holdt sig, så jeg ler ondt og skadefro når de i dag falder hjælpeløse og vingeskudt ud over afgrunden."

Ein tri›i: "Under de færøske nissehuer skjuler sig et krater af boblende galskab. Her kommer repræsentanten for os, der poster millioner og atter millioner op i de tobenede bjerggeder, og så undlader de ikke bare at sige tak, de stikker ikke engang kloven frem til hilsen."

Sami tónin. Sami stílur.

Og sanniliga skrivar ein fjór›i solei›is: "på Færøerne er det en dårlig hustru, der føder mindre end ti børn."

Hetta stendur alt órætta› í donskum blø›um. Er ta› ikki ein einastandandi journalistikkur?

Ta› er líkt til, at menniskju mugu hava onkran at síggja ni›urá. Undir krígnum stuttleika›u t‡skarar sær vi› at kalla danskarar "die dummen Dänen", (og ta› gera teir kamska enn?), og mundu danskarum dáma ta› væl, mundu teir fegnast um ta›?

Tú hevur eina kenslu av, at sambandsflokkarnir bá›ir fegnast, hvørja fer› ta› hevur eydnast teimum at vinna sitandi landst‡ri onkra neis, tú mestsum sær teir flenna í kíki og klappa hvørjum ø›rum á her›arnar: Ha, vit sleppa frá fullveldistvætlinum, vit sleppa frá at klára okkara húsarhald.

Ein hugsjón
Ein sambandspolitikari skriva›i fyri naka› sí›ani, at sambandsflokkurin var einasti flokkur í Føroyum vi› hugsjónum ella visiónum. Hvat í allari ví›astu ver› man ta› vera fyri hugsjónir? Kanska ta› at hava sum mál at liva upp á nass? Hvussu ørt skal ta› vera, á›renn alt brestur fyri okkum? (Fólk tykjast at vera ótrúliga tornom, so lat okkum endurtaka ta›: Eini rættindi vi› ongum skyldum, eru eingi rættindi. Tey eru olmussa. Ta› er at vera nasserøv).

Um sambandsflokkurin skuldi kunna reypa sær av hugsjónum, so skuldi hann fari› at strí›st fyri at gjørt Føroyar aftur til eitt amt vi› somu skyldum og rættindum sum hini amtini. Ta› hev›i i› hvussu er veri› eitt slag av hugsjón.

Gátuførur politikkur
Ta› er líkt til, at vit sleppa ikki út úr okkara ólukkuligu stø›u. Sambandsflokkarnir bá›ir vilja ikki hjálpa til vi› tí. Teir gera líkasum alt fyri at gera fortre› - vi› eitt nú tí 100 ára gamla triksinum at gera fólk bangin, so tey missa móti› og ikki tora so frætt sum at droyma um sjálvst‡ri› og sjálvbjargni›. Og vi› at díkja á fíggjarlógina og gera alt so hopileysa d‡rt, at her ver›ur ikki livandi. Danskir politikarar kenna okkara psyku, okkara húskallalyndi› og vita akkurát, hvussu teir skulu fara vi› okkum, tí hjálpa teir sambandsflokkunum so væl vi› forskrekkilsinum.

Rokna teir kanska vi›, at teir vi› at taka mó›urmáli› frá okkum og gera okkum til eitt slag av danskarum kunnu lumpa sær til at fáa landgrunnin aftur og fara av sta› vi› eini møguligari oljuvinnu? Hvat er ta›, sum teir hava í kvittanum vi› sínum gátuføra politikki?

Teir kunnu risikera at spæla av vi› ikki bara Føroyar men eisini Grønland, og ta› ver›ur eitt prestisjutap, sum danska ríki› als ikki tolir, tí hvat ver›ur Danmark tá. Sum onkur tók til herfyri: tá ver›ur Danmark ein pornoforrætning í Nor›urt‡skalandi vi› statsministaranum sum krambakalli. Ta› var ónt og óreint sagt, men als ikki óndari og óreinari enn ta›, sum danskarar siga um Føroyar.

Sannleikin er, at hóast teir innast inni ynskja okkum hagar pipari› grør, so vilja teir ikki undir nøkrum umstø›um av vi› okkum vegna prestisjutapi›. Men hví føra teir so ein politikk sum reinir amatørar? Tí teir vita ikki, hvat teir skulu gera vi› hesa stø›una.

Hopparar og skropparar
Fleiri av okkara politikarum eru ta›, vit kunnu kalla hopparar og skropparar, og hvat vil ta› siga? Ta› vil siga, at ta› eru politikarar sum fram um alt vilja sleppa fram at Egyptalands kjøtgr‡tum, og sum tí hoppa og skroppa fyri at troka seg fram at valdinum, at sleppa upp á tingsins rø›arapall, og ta› kunnu teir til dømis gera vi› at skifta flokk, vi› at skifta ásko›an og sannføring solei›is sum ráki› er. Og vit vita, at ta› eru ta› fleiri sum hava gjørt og sum fara at gera framyvir, og ta› vil siga ta› sama sum, at ta› er líti› álit í teimum. Vit kunnu ikki hava nógva tiltrúgv til teirra.

Ta› er heldur láturligt og eitt sindur syrgiligt at síggja hesar persónar føra seg álvarsliga fram í blø›um og loftmi›lum sum álvarafólk og politiskar persónligheitir, tí tú tr‡rt jú ikki upp á teirra útsagnir, hatta er bara naka› tey siga fyri at sleppa upp í part.

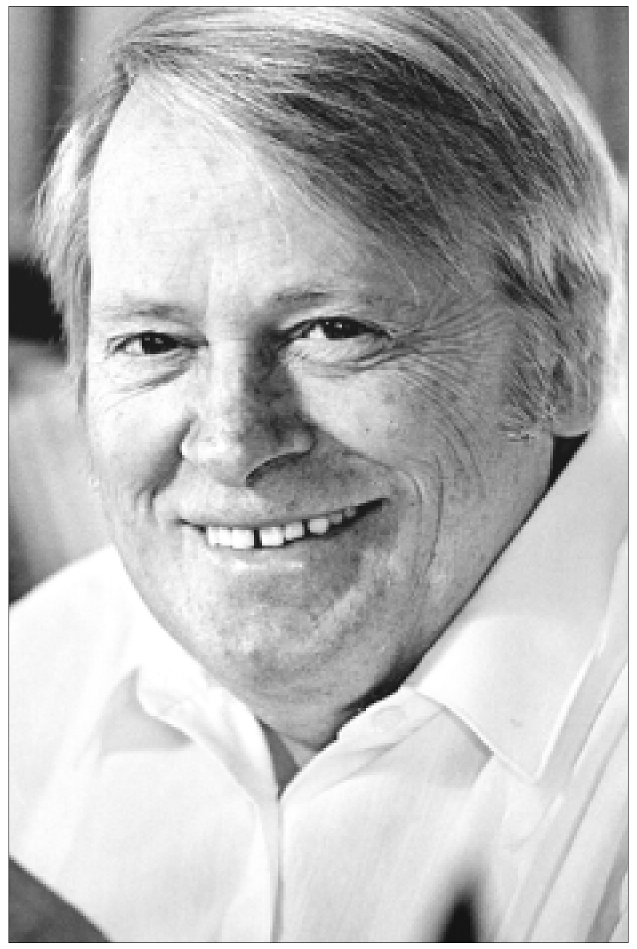

Um at skammast
Tosar tú vi› okkurt sambandsfólk um okkara veraldarskomm, hetta, at vera tvungin til at liva upp á nass, so svara tey, og har er einki undantak: Skammast? Hví skuldi eg skammast? Eg eri eitt stolt menniskja, eg tori at líta frítt inn í eyguni á hvørjum ta› skal vera. Ta› eru tit sokalla›u sjálvst‡risfólk sum skammast, sum ikki tora at liva av berari skomm.

At nakar fær seg til at vera stoltur av at liva sum "nasserøv" er ikki til at fata, men vit eru nógv, sum ikki eru ta› og sum ikki vilja vera ta›, vit eru í tíggjutúsundatali sum ikki finna okkum í at liva undir hesum skammiligu vi›urskiftum. Ta› er skyldan hjá okkara politikarum at leggja so til rættis, at vit sjálvi gjalda og valda og ikki liggja sum skamleys ólukkud‡r á knøum fyri danska pengapunginum, ta› er tykkara skylda fram um alt anna› at leggja so til rættis, at vit sleppa av vi› hesa tungu byr›u at liggja ø›rum til byr›u. Vit kunnu ikki vera stolt, fyrrenn vit hava slept danska skjúrtufaldinum og farin at ganga sjálvi.

Vit vilja ikki undir nøkrum umstø›um halda fram vi› at ganga hesa lemjandi oy›imarkargongd, sum í longdini fer at drepa allar skapandi kreftir. Vit siga nei til at ganga hesa gongd, vit siga korta knúsandi nei til at vera útskotspakk.

Nú er tann stundin komin (1)

Marjus Dam,
løgtingsma›ur

- At sjúkrahúsverk okkara ver›ur vi›líkahildi› og nútí›argjørt
- At breka›i fáa bústa›, frítí›ar tilbo› og vi›urskiftir, i› øll natúrliga eiga.
o At sálarliga sjúk fáa bústa›ir og frítí›artilbo›, i› tey hava rætt til.
- At psykiatrisku deildirnar ver›a nútí›argjørdar, so sjúklingar har fáa mannsømilig kor at ver›a sjúk og vi›gjørd í.
- At faklig serfrø›i ver›ur sett at taka sær av sálarliga sjúkum børnum.
- At serlig tilbo› ver›a til fólk vi› serligum tørvi - kring alt landi.
- At bøta um vi›urskiftir føroyinga, serliga teirra, i› eru illa fyri á ein ella annan hátt
- At bøta um vi›urskiftir teirra í eru frísk vi› at løna arbei›i vi› lægri skattum.
- At ríkisveitingin ver›ur n‡tt til ta› hon eigur at ver›a n‡tt til.
- Ta› vil Sambandsflokkurin - tann liberali flokkurin vi› tí sterku socialu hugsjónini.

Barnasjónleikarastevna í Havn

MáF bjó›ar 3. – 7. floks næmingum á barnasjónleikarastevnu í Havn leygardagin 19. mai komandi ár.

BARNASJÓNLEIKARASTEVNA
Tí›indaskriv

Hendan dagin er ætlanin, at so nógv børn sum gjørligt møtast í Havn vi› tí endamáli at spæla og síggja sjónleik. Tiltaki› er ætla› sum ein roynd og ver›ur hon væleydna›, fara vit at gera hetta aftur.

MáF heitir á skúlarnar um at seta seg í samband vi› sjónleikarafelagi› á sta›num, so samstarv kann fáast í lag til tiltaki›. Hetta er tó ikki eitt krav fyri at luttaka. (Um tit ikki vita hvør er í sjónleikarafelagnum á tykkara sta›, kunnu tit seta tykkum í samband vi› MáF-skrivstovuna).

Einasta krav vit seta er, at ikki ov nógv or› eru í leikinum, sum tit framføra. Ætlanin er, at nakrar s‡ningar ver›a uttandura. Um onkur hevur hug at framføra vi› dukkusjónleiki ber ta› eisini til.

Í februar 2001 skal MáF skipa› fyri einum skei›i í dukkusjónleiki.

Freistin at tekna til var úti 31. oktober 2000, men av tí at ov fáir bólkar eru tekna›ir til, er freistin longd til hálvan desember. Sostatt kunnu vit í gó›ari tí› fara undir fyrireikingarnar.

Útrei›slur til fer›ing, uppihald, mat osv. ver›a skúlarnir sjálvir at syrgja fyri.

Er naka› ivamál ber til at seta seg í samband vi› MáF-skrivstovuna tlf 31 56 24.
T-postur: maf@post.olivant.fo

Skrivstovan er opin mánadag - fríggjadag kl 10:00 - 15:00, tó mikudag kl 13:00 - 18:00.
Heimasí›a: www.maf.fo .

Um ov nógvir bólkar tekna› seg til, skila vit okkum rætt til at avmarka bólkatali›, sigur MáF í tí›indaskrivi.